

## เรื่องคุยของลูกตอนที่ 14 เมื่อการสอบ MID TERM ที่พหุภาษา ผ่านมา และผ่านไป

โพสต์เมื่อ ก.ค. 28, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google\_ad\_client: "ca-pub-8026950304384140", enable\_page\_level\_ads: true });

เสร็จสิ้นกันไปแล้วสำหรับการสอบรอบ MID TERM ของปีนี้ สุดท้ายการเตรียมตัวสอบของคุณลูก ๆ และบรรดาคุณแม่คุณแม่พ่อบุญมาดีไว้ให้คุณลูก ๆ เหน็ดเหนื่อยไปตาม ๆ กัน เพราะเป็นการสอบทวนทั้งหมดของเนื้อหาที่ได้เรียนผ่านมามาตั้งแต่เปิดเทอม สำหรับเอมิจัง ของป. 3 เนื้อหาบางวิชาเยอะ บางวิชาก็ไม่เยอะมาก ยังพอมีเวลาอ่านทวนทวนกันได้หลายรอบ แต่ว่าที่จะหนักหน่อยคือช่วงก่อนสอบที่มักจะมีภาระเก็บตกใบงาน งานค้าง หรือเคลียร์เนื้อหาที่ยังไม่ค่อยเข้าใจก่อนสอบ บางทีมีการบ้านจำนวนมาก ๆ ก่อนสอบ ทำให้อนดึกกันหลายคืน เด็กเล็กอาจจะไม่ไหว เพราะบ้านอยู่กันไกล ๆ ทั้งนั้น ความรับผิดชอบโดยตรงที่คุณพ่อคุณแม่จะช่วยได้คือเป็นคู่คิดว่า ลูกยังอ่อนจุดไหนแล้วพยายามเติมเต็มตรงจุดนั้น ดีกว่าปล่อยให้มั่วจืดจางแล้วปล่อยให้ไปทำข้อสอบที่จะออกมาถามซ้ำอีกในเรื่องเดียวกัน เพราะถ้าเคยทำคะแนนได้ไม่ดีแล้วถ้าหากยังไม่เร่งรีบแก้ไข ก็อาจจะสายเกินกว่าจะกู้คะแนนดี ๆ กลับคืนมาในรอบการสอบครั้งต่อไป

หากว่าคุณลูกและคุณแม่คุณแม่สนใจใส่ใจในการเรียนอย่างแท้จริงด้วยความตั้งใจว่า การมีพื้นฐานที่ดีในวิชาต่าง ๆ ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องให้ความสนใจไม่ใช่เพื่อเกียรติดังแต่อย่างเดียวนั้น แต่เพื่อปูรากฐานที่จะต่อยอดความรู้ต่อไปอย่างเข้มแข็งและมั่นคง หากลูกยังไม่แน่น ไม่แน่น หรือยังไม่เข้าใจสิ่งใดก็ขอให้รีบแก้ไขให้ความเข้าใจนั้นกระจ่างดีกว่าปล่อยให้ลูกผ่านไปแบบไม่รู้ เพราะพื้นฐานการเรียนของแต่ละชั้นปีจะเริ่มซับซ้อนยุ่งยากขึ้น เนื้อหาของแต่ละวิชาไม่สามารถคาดเดากันได้ว่ามันจะเป็นเนื้อหาออกมาแบบไหนตามใจเราเหมือนเดา นิยาย หรือละคร แต่เป็นการเรียนรู้ที่เหมือนกับการอ่านเนื้อเรื่องสักเล่มที่บอกแค่ใจความทั่วไปแต่มีปมให้ต้องคิดต้องอ่าน และสืบสวนต่อ มีเหตุ ที่มา ที่ไปของ แต่ละเรื่องราว ที่ผูกโยงต่อกัน หากว่าลูกของเราไม่เข้าใจในความเกี่ยวโยงของเรื่องราวใด ๆ ก็ตาม เราในฐานะคนที่ใกล้ชิดลูกก็จะต้องมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือให้ลูกได้เพิ่มเติมความรู้ให้เท่าทันเพื่อน ๆ เท่าที่ควรจะได้รับมา เพื่อให้เขาตามทันเพื่อน ๆ และเกาะกลุ่มกันต่อไป

สำหรับเด็กเก่ง ๆ คงจะไม่มีปัญหา แต่สำหรับคุณแม่คุณแม่มือใหม่หรือเด็ก ๆ ที่ยังตามไม่ค่อยทัน อาจจะเหนื่อยหน่าย ท้อแท้ และชินชา แต่ก็ไม่อยากเกินกว่าที่จะดูแลให้ลูกเรียนรู้ และตามให้ทันเพื่อน ๆ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับว่าคุณต้องการให้มันออกมาในรูปแบบใด เมื่อช่วงวันสอบที่ผ่านมาดิฉันต้องหาเวลาไปติวกับลูกที่โรงเรียนอยู่ตลอดช่วง 3- 4 วันของการสอบ ได้ไปส่งลูกที่โรงเรียนแต่เช้า ปกติว่ามีผู้ปกครองหลายท่านที่นำกระเป๋ามาใส่เอกสารเรียนเพื่อติวข้อสอบให้กับลูก ๆ ของตัวเอง ทั้งประถมและมัธยม คุณแม่บางท่านมีลูกเรียน 2 คนแต่คนละระดับชั้น ได้อินครวญ ๆ ว่า ติวภาษาอังกฤษม. ต้นกับลูกชายคนโต สอนเรื่องการอ่านการแปลความหมาย แล้วชักพัก หันมาถามลูกชายคนเล็กว่าอ่าน ภาษาญี่ปุ่น โอเค หรือยัง พร้อมโหมจะสอบภาษาญี่ปุ่นวันนี้ คำศัพท์ได้ไหม ทวนกับลูกอีกคนหนึ่งต่อ จากนั้นก็กลับไปมองคนโตอีก (สุดท้ายคุณแม่แม่ และสุดท้ายคุณลูกที่ตั้งใจฟังคุณแม่แม่โดยไม่มีอาการบ่นหรือเบื่อหน่ายใด ๆ น่ารักมาก ๆ เลย) มองไปอีกโต๊ะเป็นคุณแม่ ที่มีลูกอยู่ป. 1 กับลูกของผค.ท่านอื่น นั่งอ่านหนังสือด้วยกัน สอนการบ้านอ่านภาษาอังกฤษกัน ก็ดูกระตือรือร้นดีเด็กตัวเล็ก น่าจะ 5 ขวบกว่า ๆ ชยันจริง ๆ เสียว

อดสงสัยตกทายเป็นกำลังใจให้ได้ทั้งคุณแม่คุณแม่ลูก เรียกได้ว่าเป็นการสอบค่อนข้างใหญ่ครั้งแรกสำหรับเด็ก ๆ ป. 1 กันเลยทีเดียว คงจะตื่นเต้นกันน่าดู

การลงทุนที่ดีที่สุดสำหรับคุณแม่คุณแม่คือความเอาใจใส่ต่อลูก ๆ ดิฉันเชื่อว่าเมื่อเราปลูกฝังความรับผิดชอบ และการมองเห็นความสำคัญของการศึกษาเป็นสิ่งที่ดี และสิ่งที่ลูกควรมีทักษะของการไม่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา จะเป็นรากฐานที่ดีต่อไปในอนาคต หากว่าวันหนึ่งเราไม่มีโอกาสได้ไปนั่งติวกับลูกอีกในภายภาคหน้า ลูกก็จะตระหนักได้ว่าเค้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับตัวเองมากแค่ไหนในการเรียนให้จบตามเป้าหมายที่ได้วางเอาไว้ ด้วยตนเอง แม้จะไม่มีความช่วยเหลือมาช่วยหน้าแล้มเปิดหนังสืออ่านไปพร้อมกับลูก ๆ ด้วยกันก็ตามที ถึงตอนนั้นเค้าก็คงจะเก่งกว่าเราเป็นไหน ๆ และเราก็คงจะเบาใจได้ว่า เค้าจะเป็นเด็กดี ลูกที่ดี ศิษย์ที่ดี ตั้งใจเรียนรู้อยู่อย่างสม่ำเสมอไม่ออกนอกกลุ่มนอกทางไปไหน ๆ ที่เราไม่ต้องการจะให้

อย่างไรที่สุดคือกำลังใจค่ะ การเรียนรู้ของเด็กทุกคนก็มีขอบเขตเฉพาะบุคคลเป็นสิ่งที่ดิฉันเข้าใจดี เราไม่สามารถเปลี่ยนตัวตนที่แท้จริงหรือสิ่งที่หยั่งรากลึกของลูกได้ แต่เราก็คงจะสร้างแรงบันดาลใจให้ได้ ด้วยการให้กำลังใจ และการชมเชย เมื่อลูกทำดี นะคะ ไม่ใช่ว่าได้คะแนนดี แต่เป็นลักษณะของการพยายาม การทำดีต่างหาก หากว่าลูกตั้งใจอ่านหนังสือแล้ว ผลสอบ ยังได้ไม่ค่อยดีหรือยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ขอให้ใจเย็น ๆ และมองที่การกระทำแล้วคุณแม่ผค.จะไม่ได้เครียด เพราะบททดสอบในชีวิตการเรียนของลูกยังมีอีกหลายด่าน หากลูกเราตั้งใจทำแล้ว

ผลได้อย่างไรก็ต้องยอมรับและปรับปรุงต่อไปเรื่อย ๆ ให้กำลังใจลูกมากขึ้น ๆ ก็จะช่วยได้มากค่ะ

เอมเองก็เคยสอบได้คะแนนน้อย ๆ เหมือนกัน ไม่ใช่จะดีทุกครั้งเพราะโลกนี้ไม่มีอะไรสมบูรณ์แบบ ทุกอย่างมีเวลาของมันที่เหมาะสมอยู่ในทุก ๆ เรื่อง หากว่าเราไม่ท้อ เราก็จะผ่านพ้นอุปสรรคการเรียนรู้ไปได้ค่ะ อย่างที่เคยเล่าให้ฟัง ลูกเป็นคนมีความรับผิดชอบสูง งานที่ได้รับมอบหมายต้องทำให้ได้ดีที่สุด ไม่ยอมนอนหากการบ้านไม่เสร็จ ใบงานต้องละเอียด เรียบร้อย ตั้งใจทำ ชิ้นงานต้องทำอย่างดีที่สุดเท่าที่มีมือจะมีหรือจะทำได้ ทุกอย่างเต็มที่ให้ใจเต็มร้อย แต่หากว่ามันไม่เป็นดังที่หวัง ย่อมมีเสียใจ แต่สิ่งหนึ่งที่ดิฉันได้เรียนรู้จากลูกก็คือ ความพยายามเท่านั้นที่ลูกมุ่งมั่นไม่ยอมแพ้ หากเค้าตั้งใจสุด ๆ เรื่องใด เค้าจะไม่ยอมปล่อยมันเด็ดขาด ไม่ท้อ และเรียกกำลังใจกลับคืนมาได้อย่างเร็วมาก สิ่งที่เคยทำให้ลูกร้องไห้ในเรื่องที่โรงเรียนเรียกว่ามันน้อยมาก ดิฉันคิดว่าความเข้มแข็งและคิดบวกจะช่วยให้ลูกพ้นจากความเศร้าต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และรู้จักชมเชยผู้อื่นทำให้เค้ามองสิ่งรอบตัวให้กว้างขึ้น

มีหลายครั้งที่ลูกชมเพื่อนคนอื่นว่า มีเพื่อนผู้ชายในห้องเขียนลายมือสวยมาก อาจารย์ก็ชมด้วย เลยอดเขียนสวย ๆ ขึ้นมาบ้าง หรือ เพื่อนบางคนเก่งภาษาอังกฤษมาก ๆ เลย ลูกก็บอกว่าโชคดียังมีเพื่อนเก่ง เค้าก็เลยรู้ว่า Teacher ต้องการถามอะไร หรือ อย่างเพื่อนบางคนเก่งเลขมาก หรือวิทย์สอบได้เต็ม เอมก็จะมาเล่าว่าดีจังมีเพื่อนเก่ง ๆ มารวมตัวอยู่ในห้องนี้ มีตัวแทนไปแข่งขันทำอะไรกันบ้าง แล้วก็พร้อมจะเป็นกำลังใจให้ เพราะว่าเรายังไม่ได้เก่งถึงขั้นเทพอย่างเพื่อน ๆ บางคน เก่งจริง ๆ แต่สิ่งเดียวที่คิดว่าลูกยังไม่ค่อยชอบใจนักก็คือ ความตั้งใจว่าจะวาดรูปให้สวยกว่าเพื่อนผู้ชายในห้องที่เก่งที่สุดตอนนี้ เพราะเค้าคิดเข้าข้างตัวเองว่า ตัวเองวาดรูปเก่งที่สุดของฝ่ายเด็กผู้หญิง และตอนนี้คิดจะทำประลองกับฝ่ายชายซะแล้ว ( ตามประสาความคิดของเด็ก ๆ ว่าเค้าก็มั่นใจในฝีมือการวาดรูป ซึ่งตามความเป็นจริง แล้วความสามารถยังน้อยนิดนัก คิดเข้าข้างตัวเองไปหน่อยนะลูก) แต่เมื่อลูก วางเป้าหมายแล้ว มีการมุ่งมั่นแล้ว เราก็จะต้องให้กำลังใจอย่างสร้างสรรค์กันไป เอา! สู้ ๆ นะจ๊ะ เอมจึงลูกลีน้อยของแม่จะ

ว่าแล้วก็ต้องขอพาลูกเข้านอนก่อน พร้อมกับเจ้าหนอน(ดักแด้) พันธุ์อูรี ที่อาจารย์ประจำชั้นฝากให้เด็ก ๆ เอากลับมาดูแลต่อช่วงวันหยุดนี้ ลูกขอเอาไปไว้ในห้องนอนด้วย อาจารย์บอกว่าต้องคอยสังเกต และจับตาตลอดเวลา (จากคำบอกเล่าของลูก อะไรมันจะขนาดนั้นจ๊ะ นี่ถ้าย่อส่วน ตัวเองได้ เอมก็คงจะย่อส่วนเข้าไปนอนกับน้องหนอนในกล่องกระจกแล้วละมั้ง น่ารักดีนะคะเวลาลูกเรียกว่า ขอนอนกับน้องหนอน น้องหนอนอย่างงั้น น้องหนอนอย่างจี้ อะไร ๆ ตอนนี้น้องหนอน ๆ ๆ แต่ว่า น้องหนอนเป็นดักแด้ไม่ดุก็ดิ้นแล้วต้องจับตาตลอดทำไม่คะ คุณลูก คุณแม่ไม่เข้าใจอะคะ) พรุ่งนี้สองสาวของดิฉันจะต้องไปเรียนศิลปะแล้ว เอมค้นไม้ค้ำมือเต็มที่ ไม่ได้ไปเรียนเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาจะคิดถึงคุณครูอ้อม คนสวยแสนใจดีแล้วละคะ หากมีเวลาจะมาเล่าเรื่องลูกต่อคราวหน้าค่ะ ขอให้คะแนนสอบทุก ๆ คนออกมาเป็นที่น่าพอใจนะคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)